

206

СУДДА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

МАРКУШ Марія Андріївна

01033, м.Київ-33, вул. Жилианська, 14

тел. 238-11-13, 238-10-66

16.04.2007 № 331-16/890

**ДЕКАНУ ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
АНДРЕЙЦЕВУ В. І.**

01033, м.Київ, вул. Володимирська, 64

ШАНОВНИЙ ВОЛОДИМИРЕ ІВАНОВИЧУ!

У Конституційному Суді України, в стадії попередньої підготовки до розгляду Колегією суддів Конституційного Суду України, знаходяться матеріали справи за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222 - IV) та Закону України "Про внесення змін до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" від 4 серпня 2006 року № 79-V.

Відповідно до частини другої статті 19 Закону України "Про Конституційний Суд України" прошу Вас висловити правову позицію щодо питань, викладених у конституційному поданні 102 народних депутатів України.

В розрізі висловленої правової позиції прошу дати відповідь щодо таких положень:

- про правову природу законів про внесення змін до законів;
- про правову природу законів про внесення змін до Конституції;
- функціональне призначення законів про внесення змін до законів;
- функціональне призначення законів про внесення змін до Конституції;

- теоретичні аспекти дії законів про внесення змін до законів та законів про внесення змін до Конституції у часі;
- спільні риси та відмінності між базовим законом та законом про внесення змін до закону, особливості закону про внесення змін до Конституції в тому числі щодо структури його побудови;
- теоретичні аспекти повноважень Конституційного Суду України щодо попереднього та наступного конституційного контролю на предмет конституційності Конституції України чи окремих її положень.

Додаток: копія конституційного подання на 14 аркушах.

З повагою

Суддя-доповідач

Маркуш М.А.

202
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

м. Київ
вул. Володимирська, 60

вих. № 042-2716

тел. 234-50-08
тел/факс 239-32-37
e-mail deanlaw@mail.univ.kiev.ua

"19" 09 2007 р.

Судді-доповідачу
Конституційного Суду України
Маркуш М.А.

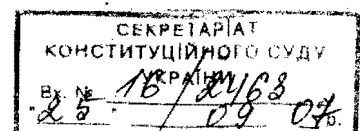
Шановна Маріє Андріївно!

На Ваш лист від 16 липня 2007 року за № 331-16/890 щодо положень, викладених у Вашому зверненні, направляємо науковий висновок, підготовлений фахівцями кафедри конституційного та адміністративного права юридичного факультету.

Додаток: на 2 арк.

Декан юридичного факультету

проф. Андрейцев В.І.

Конституційний Суд України
Судді Маркуш М.А.

Шановна Маріє Андріївно!

З приводу положень, викладених у вашому зверненні від 16.07.2007 до декана юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка Андрейцева В.І., пропонуємо наступну відповідь:

Правова природа законів про внесення змін до законів розкривається через юридичні властивості таких нормативно-правових актів.

Їх функціональне призначення полягає не в прийнятті нових актів, а в оперативній зміні вже існуючих норм, з урахуванням потреб сьогодення. Закони про внесення змін до законів не можуть існувати окремо, поза іншими законами, оскільки саме ними вводяться зміни до вже існуючих нормативно-правових актів.

Зазначимо, що базовий закон, так само, як і закон про внесення змін до закону, характеризують такі основні ознаки:

- прийняття Верховною Радою України або референдумом;
- відповідність Конституції України (ст.8 Конституції України);
- регулювання найважливіших суспільних відносин;
- найвища юридична сила в системі нормативних актів;
- прийняття в особливому порядку – згідно законодавчого процесу (передбаченого Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України);
- охорона і гарантування з боку держави;
- прийняття відповідно до вимог логіки, стилю і мови, що сприяє однаковому і точному його розумінню та застосуванню.

Стосовно відмінностей між базовим законом та законом про внесення змін до закону, то ними, на нашу думку, можуть бути:

- назва закону;

- преамбула;
- правові приписи закону та наслідки їх невиконання;
- скасування законом інших нормативних правових приписів;
- норми щодо опублікування закону та набуття ним чинності.

В сучасній науці конституційного права України мало представлені комплексні теоретичні дослідження юридичної природи законів, а отже існують різні підходи до розуміння правової природи законів про внесення змін до законів. На законодавчому рівні, на жаль, в Україні й досі не прийнято Закон “Про нормативно-правові акти”, який би усунув прогалини в нормотворчій діяльності відповідних органів.

Правова природа законів про внесення змін до конституції, які в науці прийнято називати конституційними законами, має свої особливості. Так, конституційний закон відрізняється від інших законів наступними рисами:

- юридичною силою;
- предметом регулювання – особлива сфера;
- порядком прийняття – особлива процедура.

Таким чином, закон, яким вносяться зміни в конституцію, відрізняється від закону, прийняття якого передбачено діючою конституцією, тим, що він після прийняття набуває вищу юридичну силу та стає частиною конституції.

Закони про внесення змін до конституції слугують для забезпечення стабільності конституційного устрою і водночас динаміки його розвитку з урахуванням вдосконалення суспільних відносин. Отже, конституція у зв’язку зі змінами у суспільному житті, у співвідношенні політичних сил може (а нерідко і повинна) бути змінена.

Стосовно особливостей структури побудови закону про внесення змін до Конституції України, то вони викладені в Главі 25 Розділу У “Регламенту Верховної Ради України”.

Виконавець – к.ю.н. Сінькевич О.В.